

กรณีศึกษา
ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี
โรงพยาบาลหนองจอก

ข้อมูลเบื้องต้น

วันที่รับแจ้ง	7 กันยายน 2551
ผู้ถูกกระทำ	เด็กหญิงสอง (นามสมมุติ) อายุ 13 ปี อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ภูมิลำเนา	เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
ลักษณะการถูกกระทำ	ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ข้อมูลรับแจ้ง

วันที่ 7 กันยายน 2551 ที่ 7 กันยายน 2551 นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ได้รับแจ้งจากพยาบาลห้องฉุกเฉินว่า มารดาพาพร้อมกับเด็กหญิง แจ้งว่าเด็กหญิงสองที่เป็นลูกสาวของตนเองกำลังตั้งครรภ์จากการถูกข่มขืน

จากการพูดคุยกับมารดา ทราบว่า มารดาเพิ่งทราบว่าลูกสาวกำลังตั้งครรภ์เมื่อคืนนี้ (วันที่ 6 กันยายน 2551) เพราะพี่สะใภ้ที่อาศัยบ้านเดียวกันเห็นความผิดปกติของเด็ก ที่คู่อ้วนขึ้น จึงให้มารดาลองสอบถามเด็ก จนเด็กยอมบอกว่า ตนเองถูกผู้ชายที่เป็นน้องของมารดาข่มขืน ปกติเด็กและมารดาอาศัยอยู่กับพี่สะใภ้ของเด็กที่แยกทางกับสามีซึ่งเป็นพี่ชายของมารดา โดยมีลูกสาววัยไล่เลี่ยกับน้องสองอยู่ด้วยกันรวม 4 คน วันเกิดเหตุน้องสองไปเที่ยวงานสุหร่ำกับพี่สาวที่บ้านยายของเด็ก ประมาณ 2 ทุ่ม น้องสองง่วงนอนจึงขอลับไปนอนที่บ้านยายก่อน ซึ่งพี่สาวและยายเห็นว่าไม่ไกล จึงปล่อยให้ น้องสองกลับบ้านตามลำพัง เมื่อกลับมาถึงบ้านยาย น้องสองมาพบผู้ชายที่กำลังมีปัญหากับภรรยาและมาอาศัยบ้านยายอยู่ ผู้ชายกำลังเมาเหล้าจึงข่มขืนน้องสอง น้องสองตกใจกลัว ไม่กล้าเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง

มารดาสังเกตเห็นความผิดปกติของเด็ก ที่เปลี่ยนไปจากเด็กที่ร่าเริง กลายเป็นที่เก็บตัว นั่งซึม ไม่พูดคุยเหมือนก่อน แต่ไม่ได้สนใจอะไรมากนัก

ลักษณะของผู้ถูกกระทำ

น้องสองอายุ 13 ปี ตัดผมสั้นทรงนักเรียน ผิวคล้ำ นุ่งผ้าถุงและสวมเสื้อยืดเก่าๆ นั่งเงียบด้วยท่าทางตื่นกลัว นั่งอยู่ใกล้ๆมารดาที่มีท่าทางกระวนกระวาย

ประวัติของครอบครัวและความสัมพันธ์ในครอบครัว

มารดาแยกทางกับบิดาตั้งแต่น้องสองอยู่ในครรภ์ น้องสองมีพี่สาว 1 คน อายุ 20 ปี พี่สาวทำงานรับจ้างอาศัยอยู่กับยาย ส่วนน้องสองอยู่กับมารดาอยู่อีกบ้านกับพี่สะใภ้และลูกของพี่สะใภ้ ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ครอบครัวเป็นไปด้วยดี มารดาของน้องสองมีอาชีพกรรมกรรับจ้าง มีรายได้น้อย อยู่อย่างประหยัด

การวิเคราะห์ปัญหา

1. เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากคนใกล้ชิด ซึ่งเป็นน้ำชาย อาจเกิดการถูกล่วงละเมิดซ้ำ
2. จากการตรวจปีสสาวะของเด็ก พบว่ามีการตั้งครรภ์จริง
3. เด็กมีภาวะซึมเศร้า กลัวไม่กล้าเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้มารดาทราบ และเด็กไม่ทราบว่าตนเองตั้งครรภ์
4. การตั้งครรภ์เป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เกิดจากการข่มขืน
5. มารดากำลังตกใจและเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และไม่ทราบว่าจะต้องทำอย่างไรต่อไป

ให้ความช่วยเหลือ

1. ช่วยเหลือน้องสองโดยให้บริการปรึกษา เพื่อลดความวิตก ความกลัว แยกแยะเหตุการณ์กับคุณค่าออกจากกัน ทำให้มีกำลังใจและมั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากนักสังคมสงเคราะห์และมารดา
2. ประสานงานกับสูติแพทย์ในการตรวจอายุครรภ์ เพื่อเตรียมการส่งน้องสองไปรับการช่วยเหลือในการยุติการตั้งครรภ์
3. ช่วยเหลือมารดาโดยการให้บริการปรึกษา ช่วยเหลืออารมณ์ความรู้สึกตกใจกับเหตุการณ์ ให้กำลังใจมารดาเพื่อให้มารดาเกิดความเข้มแข็ง สามารถเป็นที่พึ่งพิงให้น้องสองได้รวมทั้งการให้คำแนะนำเรื่องกฎหมายในการเอาผิดกับผู้กระทำ

ปัญหาและอุปสรรค

กรณีเด็กที่ถูกกระทำตั้งครรภ์จากการถูกข่มขืน ขาดหน่วยงานให้ความช่วยเหลือการยุติการตั้งครรภ์จากโรงพยาบาลในสังกัด จึงต้องประสานงานกับหลายหน่วยงาน มีความยุ่งยากกับผู้ปฏิบัติงานและส่งผลกระทบต่อเด็กที่ถูกกระทำ

แนวทางแก้ไข

1. ควรจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงที่ถูกข่มขืนและต้องการยุติการตั้งครรภ์และจัดหาโรงพยาบาลที่มีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกรณีศึกษา

1. กรณีที่เกิดการตั้งครรภ์จากการถูกข่มขืน ผู้ป่วยและญาติอยู่ในภาวะตกใจและเสียขวัญ ดังนั้นการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ทั้งทักษะและความรู้ในทุกด้าน ทั้งด้านอายุครรภ์ที่ผู้ป่วยสามารถยุติการตั้งครรภ์ได้ ความรู้ด้านกฎหมาย เครือข่ายต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยเกิดความมั่นใจในการให้ความช่วยเหลือ

2. ในความพยายามค้นหาหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย ทำให้ท้ายสุดเราสามารถช่วยให้การยุติการตั้งครรภ์ของผู้ป่วยปลอดภัยและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ทำให้เรารู้ว่าถ้าเราไม่ยอมแพ้กับอุปสรรค เราสามารถช่วยผู้ป่วยให้ปลอดภัยได้
3. ทำให้นักสังคมสงเคราะห์รู้ช่องทางในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเพิ่มขึ้น เกิดเครือข่ายในการสร้างทางเลือกให้ผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น